

Sygnatura akt: V GC 616/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 04 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 04 stycznia 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko – (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

1. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25 stycznia 2016 roku sygnatura akt V GNc 5500/15,

2. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 284,16 złotych (dwieście osiemdziesiąt cztery złote szesnaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 616/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 grudnia 2015r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powoda kwoty 23.898,03 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 9.085,83 od dnia 7 października 2015r. do dnia zapłaty, od kwoty 3.353,52 zł od dnia 14 października 2015r. do dnia zapłaty i od kwoty 11.458,68 zł od dnia 25 października 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej powód dostarczył pozwanemu towar, co zostało udokumentowane fakturami VAT i oświadczeniem pozwanego o uznaniu wierzytelności powoda.

Do pozwu załączono faktury VAT, wezwanie do zapłaty i pismo pozwanego.

W dniu 25 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt V GNc 5500/15 którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł zarzuty od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zamawiał u powoda opakowania kartonowe, które następnie sprzedawał swoim kontrahentom w oparciu o zgłoszone przez nich oferty kupna i zapotrzebowania. Pozwany nie realizował dostaw terminowo. Pozwany otrzymywał zamówione towary po 7 – 14 dniach od momentu, kiedy miały być dostarczone. Kontrahenci pozwanego rezygnowali z zamówień, nie odbierali opakowań i nie uiszczali zapłaty.

Pozwany poniósł szkodę majątkową we wstępnej wysokości 26.165,62 zł, która stanowi kwotę ceny dostarczonych z opóźnieniem kartonów. Szkada finansowa w majątku pozwanego wyniosła 33.641,32 zł, co wynika z faktu, że pozwany kupował od powoda kartony i sprzedawał je z określoną marżą. Pełnomocnik pozwany na podstawie art. 498 kodeksu cywilnego zgłosił zarzut potrącenia kwoty szkody jaką wyrządził mu powód tj. kwoty 33.641,31 zł z kwotą dochodzoną przez powoda tj. 23.898 zł.

W odpowiedzi na zarzuty powód w całości podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie oraz złożył kolejne wnioski dowodowe na okoliczność warunków i sposobu realizacji umowy stron. Podniósł również, że zarzut potrącenia pełnomocnika pozwanego nie może być wzięty pod uwagę z uwagi na nieistnienie wierzytelności pozwanego, a ponadto wobec złożenia oświadczenia o potrąceniu wobec pełnomocnika powoda, co oznacza, że nie wywarł skutków przewidzianych w art. 61 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Początkowo powód współpracował z firmą (...), z którą ustalono warunki współpracy. W ustalone warunki współpracy wstąpił pozwany. Zgodnie z tymi ustaleniami powód miał utrzymywać stany magazynowe od 500 do 3.000 sztuk wszystkich rodzajów kartonów. Cały czas miał być taki stan w magazynie. Kartony przeznaczone dla pozwanego były przechowywane w magazynie w ilości znanej pozwanemu i zgodnie z jego potrzebami. Gdy zalegały pewne rodzaje kartonów i nie były zamawiane przez pozwanego, to powód zgłaszał to pozwanemu przypominając o obowiązku zamówienia. Stany magazynowe były przedstawiane pozwanemu telefonicznie lub mailowo. Kartony były często dostarczane na drugi dzień od zamówienia. Gdy ilość zamówienia była bardzo mała i trzeba było organizować transport łączony, to pozwany czekał 2- 3 dni. Gdy natomiast zamówił karton, który nie był dla niego przechowywany w magazynie to czekał maksymalnie do dwóch tygodni. Pozwany nigdy nie przekazywał żadnych reklamacji ani pisemnie ani ustnie co do jakości dostarczonego towaru, jego ilości czy też czasu oczekiwania na dostawę. Nigdy nie zgłaszał, że stracił przez powoda klienta. Termin płatności faktur ustalono na 60 dni, jeszcze z firmą (...). Pozwany i tak przekraczał ten termin. Ustalono, że przy każdym zamówieniu miał obowiązek dokonania przedpłaty oraz zapłaty wartości 50% zamówienia na poczet zaległości.

Dowód: zeznania świadka R. R. (00:26:43 – 00:38:02 minuta

rozprawy z dnia 4 stycznia 2017r.)

W dniu 15 czerwca 2015r. prezes zarządu pozwanego zamówił mailowo 500 sztuk kartonów o wskazanych wymiarach, a mailem z dnia 22 czerwca 2015r. wskazał datę jego dostawy.

Dowód: zamówienie mailowe (k. 81, 83 akt)

W dniu 13 lipca 2015r. prezes zarządu pozwanego przesłał potwierdzenie płatności na łączną kwotę 29.875,58 zł.

Dowód: mail pozwanego z 13.07.2015r. (k. 84 akt)

W dniu 29 lipca 2015r. prezes zarządu pozwanego zamówił mailowo dostawę opakowań z magazynu powoda.

Dowód: zamówienie mailowe (k. 80 akt)

W dniu 3 sierpnia 2015r. prezes zarządu pozwanego zamówił mailem skierowanym do R. R. 500 sztuk kartonu oraz tekturę. Poprosił również o wskazanie terminu realizacji dostawy.

Dowód: zamówienie mailowe (k. 82 akt)

Powód wystawił w dniu 7 sierpnia 2015r. fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży kartonu o różnych wymiarach za kwotę 9.085,83 zł, płatną do dnia 6 października 2015r.

Dowód: faktura VAT z 7.08.2015r. (k. 16 akt)

Powód wystawił w dniu 14 sierpnia 2015r. fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży kartonu klapowego i tacki szczelinowanej za kwotę 3.353,52 zł, płatną do dnia 13 października 2015r.

Dowód: faktura VAT z 7.08.2015r. (k. 17 akt)

Powód wystawił w dniu 25 sierpnia 2015r. fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży kartonu i tektury o różnych wymiarach za kwotę 11.458,68 zł, płatną do dnia 24 października 2015r.

Dowód: faktura VAT z 25.08.2015r. (k. 18 akt)

Od września 2015r. do marca 2016r. zakupami kartonów zajmował się pracownik pozwanego M. S.. Od powoda kupowano tekturę, z której były wytwarzane kartony i gotowe kartony do odsprzedaży. Mailowe zamówienia były składane dwa razy w tygodniu. Oprócz powoda pozwany miał innych dostawców, przy czym jedynie od powoda kupował gotowe kartony. Dokonano w tym okresie jedynie trzech lub czterech zamówień. Przyczyną było to, że zmniejszyły się zamówienia od odbiorcy pozwanego. Cena była ustalona telefonicznie z K. B. przy składaniu zamówienia. Dostawy odbywały się w ciągu 2 – 3 tygodni od zamówienia. Pozwany nie zgłaszał wobec powoda szczególnie krótkich terminów realizacji zamówienia i nie uzależniał złożenia zamówień od terminów realizacji. Kartony nie miały wad. Powód nie zgodził się sprzedawać kartonów pozwanemu ze względu na duże zadłużenia. Przed sądem w Łodzi toczyło się postępowanie sądowe na skutek zadłużenia pozwanego względem powoda.

Dowód: zeznania świadka M. S. (00:13:01 – 00:33:02

minuta rozprawy z dnia 18 października 2016r.)

Pismem z dnia 15 października 2015r. pełnomocnik pozwanego ustosunkował się do wezwania do zapłaty pełnomocnika powoda z dnia 8 października 2015r., nie negując istnienia wskazanych wierzytelności. Wskazał na brak środków finansowych na zadośćuczynienie wezwaniu we wskazanym terminie i finalizowanie wielomiesięcznego procesu restrukturyzacji i pozyskiwania nowego źródła finansowania, które pozwoli odzyskać płynność finansową pozwanego.

Dowód: odpowiedź pozwanego na wezwanie do zapłaty (k. 21- 22 akt)

Mailem z dnia 17 listopada 2015r. skierowanym do pełnomocnika powoda przesłał harmonogram spłat zaległych zobowiązań wobec powoda, który pozwoli funkcjonować pozwanemu i dokonywać sukcesywnie spłaty zobowiązań. W harmonogramie wskazano zadłużenie w kwocie 304.708,62 zł, z którego zapłacono 26.263,04 zł. Do zapłaty pozostała kwota 278.445,58 zł.

Dowód: mail pozwanego z 17.11.2015r. (k. 85 - 87 akt)

W dniu 23 listopada 2015r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 24.922,01 zł w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 23.11.2015r. z potwierdzeniem odbioru (k. 19

– 20 akt)

Termin dostawy na skutek zamówienia pozwanego był uzgodniony na 8 do 12 dni. Nigdy nie zdarzyła się sytuacja, aby powód nie dochował terminu dostawy. Dla pozwanego utrzymywano stany magazynowe. Jeżeli były jakiegokolwiek opóźnienia w dostawie, to spowodowane brakiem płatności przez pozwanego. Pozwany nigdy nie miał zastrzeżeń do wystawianych wobec niego dokumentów.

Dowód: zeznania świadka K. B. (00:14:45 – 00:25:33 minuta

rozprawy z dnia 4 stycznia 2017r.)

Pozwany miał zaległości w wysokości około 200.000 zł. Z harmonogramu spłat wynikało, że pozwany miał spłacać zadłużenie w ratach po 50.000 zł. Wszystkie zaległości miały być spłacone do końca kwietnia 2016r. Gdy nie realizowano spłat powód wstrzymał przyjmowanie zamówień pozwanego. Dla pozwanego powód stworzył stany magazynowe aby można było szybko realizować jego zamówienia. Zdarzały się sytuacje, że zamówienie pozwanego realizowano po wystawieniu faktury pro forma i dokonaniu przedpłaty.

Dowód: zeznania świadka I. H. (1) (00:40:46 – 00:50:16 minuta

protokołu rozprawy z dnia 19 października 2016r.)

W dniu 7 stycznia 2016r. pracownik pozwanego M. S. złożył zamówienie. W odpowiedzi powoda zapewniono o dostawie wskazanych kartonów, natomiast odmówiono dostawy pozostałych kartonów ze względu na ciągle duże zadłużenie. Wskazano, że prezes powoda odmówił zgody na realizację zamówień nawet na przedpłatę. M. S. przesłał mailowo potwierdzenie zapłaty zaległej raty, zapewniając o przelaniu kolejnej zgodnie z harmonogramem.

Dowód: maile z dnia 7.01.2016r. (k. 88 – 88v akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań świadków M. S., I. H. (2), R. R. i K. B..

Sąd pominął dowód z zeznań stron na podstawie art. 302 §1 k.p.c. albowiem nie stały się na rozprawie mimo wezwania do osobistego stawienia pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań. Załączone do pisma pozwanego z dnia 30 grudnia 2016r. zaświadczenie lekarskie wystawione w dniu 28 listopada 2016r. nie zostało potwierdzone przez lekarza sądowego mimo znacznej odległości czasowej między otrzymaniem przez pozwanego wezwania w dniu 14 listopada 2016r., datą wystawienia zaświadczenia lekarskiego a datą rozprawy w dniu 4 stycznia 2017r. Ponadto z załączonego zaświadczenia wynika, że chory może chodzić, więc uzyskanie zaświadczenia lekarskiego od biegłego sądowego nie było niemożliwe.

Sąd nie dał wiary załączonemu do zarzutów „zestawieniu stanów magazynowych według cen sprzedaży”. Zestawienie to nie może stanowić dokumentu. Nie zostało podpisane. Nie powołano w nim dokumentów źródłowych wykazujących pochodzenie środków trwałych w magazynie od powoda.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyły umowy sprzedaży, przez które sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art.535 kodeksu cywilnego).

Powód sprzedał pozwanemu kartony w ilościach i za cenę wyszczególnioną w fakturach VAT.

Faktura VAT jest jedynie dokumentem rozliczeniowo – księgowym, ale potwierdza również warunki umowy łączącej strony. Prawdliwość ich wystawienia potwierdziły zeznania świadków.

Powód prawidłowo wykonał ciężące na nim obowiązki wynikające z umów sprzedaży. Przeniósł na pozwanych własność zakupionych przez nich towarów i wydał mu je. Obowiązkiem pozwanych była zaś zapłata ceny. Pozwany nie wykonał tego obowiązku.

Postępowanie dowodowe nie potwierdziło zarzutów pozwanego o nieterminowym realizowaniu dostaw. Pozwany nie przedstawił również dowodów, że kiedykolwiek kwestionował ilość, jakość, czy też terminowość dostaw zamówionych towarów.

Pozwany nie wykazał, aby z winy powoda poniósł jakąkolwiek szkodę i aby istniała jakąkolwiek wierzytelność pozwanego względem powoda. Pełnomocnik pozwanego dokonał nieskutecznego potrącenia nieistniejącej wierzytelności pozwanego z wierzytelnościami powoda, co do których Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, zobowiązując pozwanego do ich zapłaty.

Powództwo podlegało więc uwzględnieniu. Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wymagalności faktur.

Jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Z uwagi na powyższe Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, łącznie z zawartym w nim postanowieniem o kosztach postępowania w którym rozstrzygnięto zgodnie z wynikającą z art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego sprawę pozwanego. Na koszty, których zwrot należał się powodowi od pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 299 zł i wynagrodzenie jego pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. nr 163, poz.1348 ze zm. wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Ponadto Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi powstałymi po wniesieniu zarzutów, na które złożyły się koszty dojazdów świadków zgodnie z wydanymi w tym przedmiocie postanowieniami.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś